

אם לא תדרעי לך וגוי, צאי לך, פשטי עצמך בכל האזרדים, ולקטני עדונים וכטופים באזמה ההחפשות. ומהי איתה ההחפשות? שנעשה בספרה אחת של אותם שומרי עדרי הארץ.

וזויה האותה ה.

זה הוא צאי לך. לא כתוב צאי, אלא צאי לך, כמו שנאמר (ישעיה ט) הרחיבי מקום אהליך ויריעות משכונתיך וכו'. שהרי בראשונה לא הייתה אלא נקודה אחת שחורה, שאין בה מקום אחר, אלא היא נסתרת בתוכה. בעת שעולה והיא מתחברת עם בעלה, הוא אומר לה צאי לך, הרחיבי מקום אהליך, פשטי את עצמך, ואנו ורعي את גדרתיך, תוכלי ללקט עדינים וכטופים.

שהרי בשעה שהיא נקודה אחת ועולה למעלה, והואתו הפלך העליון יורד אליה להבנס בה, מפה באורה נקודה, ומתחפש בכל האזרדים, ונעשה איתה נקודה האותה ה, ונשלמת בכל האזרדים ולוקחת עדונים וכטופים. אז אומר לה, ורعي את גדרתיך, לכינוסי את כל אוכלוסיך, קטעים וגדולים. חיפה בנשים, נקודה אחת בתוך האותיות, אין ידי לכל האותיות פרט לאות י. בנקודה הוו מתחקנות כל האותיות, והיא חיפה של כלן, ואין אותן שהולכת בלי הנקודה הוו. היא בכלן ובכלן בה. והיא יפה והיפי של הכל, שהרי מקומות נספר עליון היא באה, ראש לכל הרכבות העליונות, וכשה הוא הראש לכל הרכבות המתחנות שלמטה. משום לכך חיפה בנשים, היפי של הכל.

יעור חיפה בנשים, כתוב בנשים, באומן האותיות שהן נקבות. ומה הוא? האות ה. שהרי אז היא ההחפשות והיפי של הכל,

אם לא תדרעי לך וגוי, צאי לך, פשטי גרמייך בכל סטרין, ולקיטי עדוניין וביסופין, בההוא פשיטה. ומאי איהו ההוא פשיטה. דאתעביד כחך ספרה דאיינון נטורו עדרי דענא. וקד איהו את ה.

קד איהו צאי לך. צאי לא כתיב, אלא צאי לך, כמה דאת אמר (ישעיה נט) הרחיבי מקום אהליך ויריעות משכונתיך וכו'. דהא בקדמייתא לא הוית אלא נקודה חדא שחורה, דלית בה אחר אהרה, אלא איהי סתימה בגויה, השטא דסלכא ואיהי מתחברא בבעליה, איהו אמר לה, צאי לך. הרחיבי מקום אהליך, פשטי גרמייך, וכדין ורعي את גדיותיך, תוכלי למלקט עדוניין וביסופין.

דהא בשעתא דאייה נקודה חדא, וסלכא לעילא, ובהוא מלכא עילאה נחית לגבה למיעל בה, בטש בההוא נקודה, ואתפשת בכל סטרין, ואתעביד בהוא נקודה את ה, ואשתלים מצל סטרין, ולקטא עדוניין וביסופין. כדין אמר לה, ורعي את גדיותיך, זילי, והויזן ומפרנס לכל אוכלוסיך, זעירין ורברבין.

חיפה בנשים, נקודה חדא גו' אטוון, לית שפירו לכל אטוון בר את י. בנקודה דא מתחקנן כל אטוון, ואיהי שפירא דכלחו, ולית את דازיל בלא נקודה דא. היא בכלחו, ובכלחו בה. והיא יפה ושפירו דכולא, דהא מאתר סתימה עילאה קא אתה, ריש כל דרגין תפאיין עילאיין. ובה איהו ריש כל דרגין תפאיין דלמתא. בגין לכך חיפה בנשים, שפירו דכלא. יתו חיפה בנשים, כתיב בנשים, באינון אטוון דאיינון ניקבי. ומאי איהו. את ה. דהא כדין איה פשיטו, ושפירו דכולא, למרי עלי,